

§ 4 affattes saaledes:

„Indenrigsministeren har at fastsætte Reglerne for Broens Benyttelse og er berettiget til herfor at paalægge en Afgift, der indflyder i Statskassen.“

Lovforslagets Paragrapher med de dertil stillede Endringsforslag fattes under Forhandling.

Udvalg: Det høje Thing vil erindre, at første Behandling af denne Sag egentlig kun bestod deri, at den ærede 2den Landsthingsmand for 1ste Kreds (Krieger) bad den høitærede Indenrigsminister om, at de Dplysninger, som i denne Sag havde været meddeelte Folkethingsudvalget, ogsaa maatte blive tilgængelige for Landsthingets Medlemmer, og at jeg tillod mig at understøtte denne Bøn, hvorefter den høitærede Indenrigsminister svarede, at dette Onske skulde blive imødekommet, men at vi ikke maatte vente at finde mange Dplysninger i disse Actstykker. Jeg maa i denne Henseende give den høitærede Minister fuldstændig Ret; den Pakke Actstykker, som er bleven Rigsdagen meddeelt, indeholder overordentlig lidt udover det, som der allerede er bekjendt gennem trykte Skrifter og gennem det Lovforslag, som var forelagt i Samlingen 1865—66. Jeg skal imidlertid ganske kort meddele det Resultat, som jeg har naaet ved at gennemlede denne Pakke. For at komme til at forstaae Sagen, der vistnok vil være en stor Deel af de ærede Medlemmer bekjendt, skal jeg begynde med at minde om, at Vestkysten af Hertugdømmet Slesvig fra Blaavandshul og ned efter, som det vil vides, bestaaer af store flade Sande. Imellem disse Sande er der enkelte dybe Løb, som ere tilgængelige for mere eller mindre store Skibe. Disse Løb fremkomme derved, at der paa de store Flader, og tildeels ogsaa i Dybderne indenfor Derne, i Flodtiden samles en Mængde Vand, som ved Ebbe styller tilbage, hvorved Sandet styller bort, og Løbene dannes. Omkring Den Fjand, hvorom der nu for vort Bedkommende ene kan være Tale, eftersom vor Kyst ikke strækker sig synderlig sydligere, findes to saadanne Løb, et Norden om Fjand mellem

denne og Halsøen Skallingen, hvilket Løb kaldes med Fællesnavnet Graadby, og Syd for Fjand et andet, der kaldes Knudedyb. Graadby bestaaer egentlig af 3 Strømme, hvoraf den yderste kaldes Graadby, den mellemste Mølle-dyb, og endelig er der tæt ved Land en smal Kende, som kaldes Baadby eller Landdybet. Da Regjeringen i 1851 besluttede at lade hele denne Kyst undersøge fra Blaavandshul ned til Eideren, for at afgjøre, om det var muligt der at anlægge en Havn for større Skibe, blev der nedsat en Commission, som kom til at bestaae af 5 Medlemmer, nemlig Generalmajor Schlegel, Vandbygningssinspекteur Carlsen, Commandeurcaptain Wulff, constitueret Digeinspecteur Grove og den hollandske Ingenieur Beherinck. Fra disse 5 Mænd foretog Udtalelser, men af disse er der kun een, nemlig Beherincks, der erklærer sig for Anlægget af en Havn omtrent paa det Sted, hvor man efter det nuværende Lovforslag vil anlægge den. Han gif imidlertid ud fra den urigtige Forudsætning, at der i Graadby ved Lavvandtids Tid var 12 Fod Vand. Dette var rigtigt efter den tidligere Opmaaling, der havde fundet Sted i 1840; men i 1851 var det ikke længere Tilfældet. Han foretog imidlertid ingen Opmaalinger, men støttende sig paa de tidligere Opmaalinger og efter en flygtig Besigtigelse af de stedlige Forhold, kom han til sit Forslag, idet han antog, at Dampskibe med 14—15 Fods Dybgaende kunde passere denne Barre ved Høivande. Desuagtet er det ikke hans Mening, at der skulde anlægges en stor Havn, thi han erklærer paa et andet Sted, at intet Indløb kan komme i Betragtning hvor Bankerne ved Indløbet kun levne 16—17 Fod Vand ved sædvanligt Høivande, og i Graadby vil han ved Høivande kun finde 15 à 16 Fod, ja han regner endog 16½ Fod; men som sagt, denne Beregning af Dybden er ikke rigtig. Det Havneanlæg, som han foreslog, var en aaben Havn, som han anslog til en Bekostning af 234,000 Rb. De andre Medlemmer af Commissionen vare ikke enige med ham om dette Havneanlæg. Generalmajor Schlegel erklærer saaledes i August 1852, at „hvis Graadby kunde benyttes til Skibsfart i det Store, hvilket det efter min Formening